

SÍLA PODPATKŮ

ŽENY S „OBSAHEM“, KTERÝM TO SLUŠÍ, JSOU NEPŘEKONATELNÉ

TEXT: LENKA MRÁZOVÁ FOTO: DREAMSTIME.COM

Žena s „obsahem“ je pro mne každá, vysoce kompetentní žena, která ví, o čem mluví. Nemusí to být nutně vrcholová manažerka. Je to žena, která zná dobře svůj obor činnosti na té úrovni, kde se díky svým znalostem a zkušenostem právě nachází. Ať je to právě jmenovaná finanční ředitelka, privátní bankéřka, právnička se specializací na autorské právo, šéfká HR oddělení... zkrátka žena, která, když je tážána, dá vždy dobrou, správnou odpověď.

Jenže i tahle odborně kompetentní žena se občas ocitne na pracovních společenských akcích, kde je hradba tmavých pánských obleků a ve vzduchu testosteron. A najednou stojí stranou, ignorována většinou společností akce a nemá chuť a energii jít tu hradbu bourat. Ruku na srdce, která z nás v této situaci nikdy nebyla?

Kdy se cítíme natolik silné, že budeme rády středem pozornosti a máme chuť hradbu prorazit a přispět svými cennými a pro celek užitečnými body do diskuze? Co nám dá energii na prozážení se? Když víme, že nám to sluší! Když jsme vnitřně vyladěné a naši vyladěnost odráží i naše oblečení.

Když vám to sluší...

Sledovala jsem na jedné party dvě vysoce postavené manažerky. Jejich stříhem jednoduché, barevně výrazné šaty, lodičky na vysokém podpatku jednoznačně hovořily o tom, že tyhle ženy vědí, kým jsou, a že kdokoliv od nich v rozhovoru získá vysoce odborný názor.

Tohle vyzářování ale stále nemá každá z žen, které potkávám. A nejde jen o výrazné barvy. Jemná blondýnka, sladěná v pastelových bar-

vách, je výraznější, než kdyby kráčela v kobaltově modré barvě. Jde o ten soulad, o vyjádření vnitřní sebehodnoty. A ta v ženách „s obsahem“ je. Jen se jí někdy zdráhají dát najevo i tak „přízemními“ prostředky, jako je oblečení s ženskými prvky. Přitom všechny vnější elementy, které podpoří sebevědomí ženy při prodejních schůzkách s klienty, při vystoupení s klíčovou prezentací před členy představenstva, před celou firmou, jsou povolené či přímo doporučené.

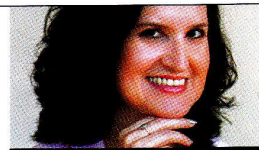
Kromě práce na svých znalostech, na manažerských dovednostech vás opravdu může v každodenním pra-

covním životě velmi podpořit vědomí toho, že vám to sluší.

Teď nehovořím jen z vlastní zkušenosti, kdy jsem velmi vnímala, že jsem-li pěkně sladěná u prezentace nebo mi to sluší před důležitou schůzkou s klientem, cítím se lépe a můj výkon a energie jdou okamžitě nahoru. Ano, byly i dny, kdy to tak úplně ono s mým vzhledem nebylo, ať už díky kilogramům navíc, či divným sakem. A ono to možná i problesklo do mé vnitřní sebejistoty a výsledku jednání.

Ale ta zkušenost jde dál. Loni jsem s tichým údivem pozorovala dvě ženy,

LENKA MRÁZOVÁ

Inspirátorka a mentorka. Po 21 letech v oblasti daňového poradenství a auditu (také 5 let v pozici ředitelky v PricewaterhouseCoopers) vyměnila sféru přesných čísel, zákonů a procesů za sféru tvořivé pomoci a rozvoje lidí. Inspiruje, spojuje, projasňuje jim cestu životem – mentoringem či koučinkem, přednáškami, psaním článků, působením v neziskovém sektoru jako předsedkyně správní rady Nadace Via.

kteří nezávisle na sobě pracovaly intenzivně na svém osobním rozvoji a v jednom momentu si k tomu přibraly ještě setkání se stylistkou a popravily i své oblékání. Užasla jsem, jak moc je tahle proměna rozsvítila a jak z nich najednou číselo odborné sebevědomí a sebeuvědomění, nejen to vlastní ženské. Přiznávám, že do té doby jsem práci stylistek brala jen jako to, co je určeno pro ženy exponované na stránkách magazínů. U těchto bylo ale patrné, jak se jim začalo najednou velmi dařit i pracovně. Získaly díky doladění svého vzhledu onu pověstnou kapku, která přirozeně odstartovala jejich cestu vzhůru.

Jemné ženské zbraně

Snad by tento článek nevznikl, kdybych nedávno trochu nerýpala do nově ustanoveného předsedy představenstva jedné velké společnosti. Že jejich představenstvo ani dozorcí rada nejsou vůbec genderově vyvážené (dáno odvětvím, v němž firma působí). Nejdříve mi ilustroval, jak to bylo v jeho původním působišti, kde to opravdu bylo vyrovnané. Jenže pak z něj v zápalu diskuze vypadlo: „Když za mnou přišla pěkná ženská, která uměla, vždy mi něco prodala. Ale když přišel ten „nechlap v kostýmu“, taková mi neprodala nikdy nic.“ Zalitovala jsem, že já k němu v minulosti posílala na jednání specialistu-muže.

Zajímavé bylo, jak mi vzápětí vytanula na mysl pomyslná síla podpatků. Vybavila jsem si situaci, kdy jsem kráčela v dešti v balerínkách na večerní akci. Cestou jsem minula plakát se sponzorem akce a vytyčila, že tam asi potkám někoho, před kým se možná nebudu cítit ve své kůži. Hlava přehrávala možné sebezničující programy pár minut. Přesně do doby, než jsem

v šatně nazula střevičky s podpatky. Okamžitě mi jejich klapot a nutně vzosnější držení těla odvály z myslí veškeré pochybnosti a já vplula do sálu pomalu s těšením se na setkání s onou osobou. Magii vysokých podpatků od té doby rozhodně nepodceňuji. Na dlouhé prezentace volím samozřejmě ty nižší. Avšak ráda to přiznám, cítím se v nich vždy sebevědoměji než v super pohodlných balerínkách.

Podle poměrně běžně se vyskytujících lahviček parfémů v první zásuvce pracovního stolu pak také soudím, že některým ženám k pocitu ženskosti a vnitřnímu nakopnutí před náročným jednáním se skupinou mužů pomáhá pár kapek oblíbeného parfému či toaletní vody. Vše z těchto jemných ženských zbraní je povoleno. Vše, co podpoří naše sebevědomí, je vítané. Pocit elegantní ženy vyladěné zevnitř i zvenčí vydá za hodně manažerských nástrojů.

Estetická autentičnost

Možná se zkusme ještě zamyslet, jak to bylo, když jsme jako mladé ženy po škole nastoupily do špičkové korporace a jak se náš mladistvý, originální šatník začal proměňovat v něco, co úplně nevyjadřovalo naši identitu. Jak jsme se hledaly v tmavých, usedlejších kostýmcích, protože to odpovídalo dress codu na pracovišti. A pak to nechaly být a smířily se s tím, že tohle je naše pracovní oblečení. Jenže přešlo pár let, jsme pracovně velmi zkušené a začínáme hledat svou autentičnost, nejen tu manažerskou, ale i vnější, estetickou. A k ní bezesporu oblečení vyjadřující naší jedinečnost patří. Sama na sobě jsem si to uvědomila po letech, kdy mi bývalá kolegyně řekla, že mne si v těch stovkách lidí ve firmě pamatovala proto, že jsem „no-

silu barvy“. Vím, jak jsem někdy přemítala nad tím, proč se některé mladé holčiny plouží v modrém kostýmu a šedé halence, když lososové šaty by jim slušely více. Ale měla jsem tehdy odvahu vnést do korporace výrazné barvy pouze na sobě. Už jsem neměla odvahu říct jiným, že to mohou udělat také, že jim to pomůže v pracovním sebevědomí.

Nehoruji zde pro přehnané zabývání se svým vzhledem. Já vždy každé ženě řeknu, že pro mne jsou důležité její znalosti. Ty jí pomohou na cestě vzhůru. Nikdy jí nedoporučím oblékat se tak, že by to již nebylo plně profesionální. Ale horuji za to, abychom využily všech možností, které jako ženy máme, aby naše prosazení se na odborném setkání v majoritě mužů bylo rychlejší, snazší a úspěšnější. Nezapomeňme, že když promluvíme a máme „obsah“, jsme plně kompetentní v dané věci, všichni přítomní muži budou fascinovaně sledovat už jen naše oči hořící pro danou problematiku a naše ústa plamenně obhajující naše názory. Nic jiného. /BW